

VII. kötet.

Budapest, 1892. február 7-én.

6. szám.

Az utcán.

— Rozenauer nogysád! Rozenauer nogysád!
 — Hodjan üsmeri mogo engemet? Hiszen én nem is vadjok o
 Rozenauerné!

Becző uram utazása.

(Vége.)

Borzasztó helyzetbe jutott a szegény Becző gazda. Csak törülgette az izzadó homlokát, hogy tisztában van-e az esze, s nem valami nehéz álom úzi-e vele csalfa játékát?... De hát a száraz tény előtte állt a maga valóságában. A vonat gyorsan suhan tova, mintha láthatatlan szárnyak röptének, és ő ott ül kétségbeesetten, emberi segítségtől elhagyatva.

Vallásos ember volt a jó Becző gazda, s midőn belátta, hogy földi hatalmasokhoz hiában fordul segítségért, eszébe jutott, hogy «van bíró a felhők felett». Ez elébe apellálta hát ügyét a szorongó aggodástól izzadásig gyötrött férfiú, s hogy apellátája annál alaposabban meghallgatódjék, fogta magát, leült egy szegletbe s mitsem törődve a jelenlevő utasokkal, rá zendítette az 57-dik zsoltárt:

Irgalmazz, Uram, irgalmazz nékem!
 Mert tebenned bizik az én lelkem
 S több segedelmem nékem nincsen sehol...

Hasztalan volt a gyarló ember eget ostromló zengedezése. Hogy a vonat megállott, két csendőr várt az állomás előtt, kik a kilépő Becző gazdát hamarosan szurony közé fogták.

— Ártatlan vagyok, instálom! — rebegte az árva ember.

— Ne beszéljen! Tudjuk már: kicsoda maga!... Az utasokat nyavalyássá tette!... Magánál hiányzik a négy fertályból.

— Nekem la?... Mán, instálom, az nem lehetséges, mert én fő-főtanácsos vagyok Aranyos falujában.

— Az maga: ördög!... Hol csavargott itt?

— Instálom, úgy vót a dolog, hogy a bikánk megdögölt. A nemes tanács engem, meg Kelep Andris öcsémet szemelt ki, mint marhaértő embereket, hogy elmenjünk Lencsésre bikát vásárolni. El is indultunk vót s megváltottuk a vasuti bilétát; de Andris öcsém elment szivart venni, osztán addig elsiklott a vasparipa. Az én bilétám is ott maradt a zsebemben.

— Ugyan mit hi-nodál össze-vissza? Kend egy kitanult csaló.

— Az Isten engem úgy segéljen!... Itt sülyedjek el az álló helyemben, ha nem igazat szólok!

A vasuti főnök táviratozott Aranyosra, s a válasz megjöttéig a két csendőr Becző gazdát alaposan elcsukta valami tyúkól-féle alkotmányba.

Az esti vonattal aztán megjött a kézzelfogható válasz Kelep Andris személyében, ki nevetve szemlélte, a mint Becző gazdát a csendőrök kibocsátották a tyúkólból.

— No, édes öcsém, köszönöm én az ilyen utazást! — dörmögte a vén ember. — Ilyen csúfságot életemben nem szenvedtem. Hogy az ördögbe is jutott eszedbe az a szivarvétel?... Csak legalább a bilétámat adtad volna ide. Még bolondnak fogott az a lyukasztgató ember!... Én nem is megyek tovább egy tapodtat se!

— Már olyat csak ne tegyen, bátyám! Mit mondana a falu, ha bika nélkül térnénk haza?... Oda lenne a tekintélyünk.

Ez a kifogás hatott Becző gazdára s ismét felültek a vasparipára. El is érkeztek szerencsésen Lencsésre minden baj nélkül.

Este volt már, oly sötét, hogy lépést sem lehetett előre látni. Bekopogtattak hát egyik háznál és szállást kértek.

A derék gazda szíves vendégszeretettel fogadta utasainkat. Becző gazda csakhamar feledte a kellemetlen utazást s vidáman ürítgette a pálinkás üveget, szoros egyetértésben Kelep Andrissal.

Folyt az ivás még másnap is. Becző gazda virágos kedvre szottyant s ütögette a mellényét, melyben a bika ára volt letéve.

— Van pénz!... Itt a pénz!... Ne búsulj! — rikoltotta. — Háromszáz forint van itt egy rakáson!

A gazda egyet hunyorított e kijelentésre s annál melegebben kínálhatta vendégeit.

Ugy el is ázott az mind a kettő, hogy egymást sem ismerte meg. A bika-vételre meg egyik se gondolt.

Mikor aztán kellőleg be voltak állítva, a gazda azon ürügy alatt, hogy a bikát fogják megnézni, szerkére ültette őket s kivitte a vonathoz, a hol jegyet váltott számukra Aranyosig s a legközelebb jövő vonat egyik kocsi-jába be is tuszkolta őket.

Markába nevetett otthon és örömmel dugta ládába a Becző gazda lajbizsebéből kiharácsolt bankókat.

Mire Aranyoshoz ért a vonat, biró uram az egész előljárással kiment a bika fogadására. Mily nagy volt azonban elképe-

désük, midőn a várt bikát sehol sem látták, hanem e helyett Becző gazda Kelep Andrissal összeölelkezve lépett ki egy kocsi-ból roppant gajdolással.

— Hát mi a' no?... Megjöttek? — kérdi a biró.

— Meg ám! Hehehe! — topogott Becző.

— Hát a bika hol van?

— A bika? — ütött fejére Becző szörnyű rémüldözéssel. — Mán komám, azt biz' ott találtuk felejteni!

Bámult a biró, bámult az egész előljárással, de még jobban Becző gazda, mikor zsebébe nyúlva, a háromszáz forintnak csak hült helyét találta.

No de azután küldhették is volna Beczőt bikavásárlásra. Felfogadta, hogy többé ki nem mozdul a falujából.

Szini Péter.

Milyen hát?

Egy társaságban a fölött vitatkoznak, hogy barna-e vagy szőke bizonyos férfi. Egy fiatal embertől, ki az illetőt jól ismeri, megkérdi a ház asszonya:

— Ugyan Kiss úr, mondja csak, milyen? Úgy-e hogy barna?

— Nem, nagysád, — sánta.

Naiv.

Vigan poharaztak együtt a gyógyszerész, doktor és a pap. Ivás közben a doktor észrevétlenül megrántja a játszóóra madzagát. Csak hallgatják a váratlan zenét, míg végre a pap, azt híven, hogy maga jószántából játszik az óra, felkiált:

— Ejnye doktor, de jókedvű kis óra ez!

A leleményes piktor.

Pacsmagi Miskának «Prédára leső békák» és «Hálót szövő pók» című miniatúr festményeit a műkiállításán oly magasra függesztették, hogy alulról látésővel sem lehetett látni.

Az élelmes Pacsmaginak azonban jó ötlete támadt: vállaira állította Mæcenását; de nem is bánta meg, mert másnap már a zsebében volt a képek ára.

Meggondolatlanul.

A. Képzeld, barátom, tegnap a főerdész számárnak nevezett!

B. Igen, ismerem őt, olyan ember, a ki mindenkinek megmondja az igazat.

Szomorú alkalom.

Esküvőt néz a sokaság. Néhány fiatal ember jó és rossz élczek egész özönét zuditja a szertartásra.

— Illetlen dolog élczelődni, ily szomorú alkalom fölött! — jegyzi meg a hátuk mögött egy szerencsétlen férj.

Nem maradt adós.

— Pajtás, dikeziózzál már te is! — szól a választási banketten egy fiatal választópolgár a szomszédjához, mire a tulsó szomszéd oda szól:

— Várjunk még egy kicsit, majd beszél, ha alapja lesz (értsd: ha majd be-rug), addig nem tud.

— Neked már nagyon is megvan az alapod, még se tudsz beszélni, — vá-gott vissza az első.

Angolosan.

— János, este emlékeztessen, hogy pofozzam fel!

— Igen is.

Meghallotta.

Egy plébánoshoz, a kiról tudva volt, hogy felebarátaitól nem tagadott meg kisebb-nagyobb kölcsönöket, beállít egy kevés hitellel bíró atyafi.

Atyafi. Egy kis kéresem volna, fő-tisztelendő uram.

Plébános, (a ki pedzette, hogy kölcsönt akar tőle kérni, úgy tetette, mintha nem hallaná). Nem hallom.

Atyafi (hangosabban). Egy kis kéresem volna, fő-tisztelendő uram.

Plébános. Nem hallom.

Atyafi (fülébe ordítva). Pénz kellene kölcsön!

Plébános. Nem hallom.

Atyafi (halkan magában). Vén hunczut, mit csináljak már vele, hogy meg-hallja?

Plébános (az ajtóra mutatva). Ezt már hallom, hordja el magát!

Kedélyesen.

Az a rossz szokása volt Z. úrnak, hogy mikor későcskén jött haza, virágos kedvében mind összetörte botjával a tornác előtt levő ágas-fára felaggatott cserépedényeket, felesége nagy boszuságára. Egy alkalommal szintén reggel jön haza s neki esik a szegény fazekaknak. Szótlanul nézi ezt egy ideig a béres, végül jóakaró, komoly képpel figyelmezteti:

— Instálom a tekintetes urat, egy lábos edény még a tetején maradt.

A mérvadó.

Két zsidó gavallér, mindkettő alaposan bekapva, találko-zik az utcán s beszélnek egymásnak, ki hogyan mulatott.

— Kedves borátom, én jól molattam mogomot, hát te?

— Én nem o legjubbán molattam mogomot.

— Miért nem?

— Ozért, mert máskur kétszer is kidabják engemet, oz íczoko pedig sak edjszer dabtak ki.

Vasuti kaland gyalog.

— Igaz történet. —

PESTRE zónázott fel Bánszky Feri bátya,
Ki e szép világot két szempontból látja:
Nézőn egyik szeme csára, másik hajsza,
Mig előre mered kurtára nyírt bajsza.
Társul szegődének a szomszéd nótáros
Kit pénzért mutathat Kása mezőváros.
Apró lábakon egy métermázsa massza...
Különben jó ember, még nem is sikkasztja.

S aztán Bory bíró, egy kis, apró ember ;
Tekintély, bár otthon még mocczani sem mer,
Attól fél, ha netán görbe lenne utja :
Kapja felesége s menten zsebre dugja.

Nos hát fölmenének s bevásárltak szépen,
Mivelhogy karácsony közelgete épen ;
Csak úgy görnyedének a sok czók-mók alatt,
Míglen homlokukról a veríték szakadt.
Nagy lihegve aztán ki a «központiba» ...
... S eddig nem is történt velök semmi hiba,
Sőt mikor megtörtént, sem vevék azt észre ...
No de később jön e hiba szóbeszédre.

Ott kinn prüsszög már a Baross «Máv»-os lova,
Nem t'om : hogy czipeli bátyámékat tova ;
Őket még valahogy, de azt a sok pakkot,
Talán meg se indul, csak előre kapkod.

Titkon elfoglalnak egy hátsó kupétát,
S ott benn elrakva a rengeteg portékát,
Behúzzák az ajtót ... kár pedig ezt tenni,
Hátsóba úgy sem ül nagy örömmel senki.
S «mehet»-re a «vegyes» — oh csoda ! — megindul,
Eleinte ugyan nehezen, a kintül ;
Később azonban már futásnak is ered,
El nem érne bár egy hektikás egeret.

No de végre így is Kőbányára érnek,
Nagy dicsőségére a gőzös szekérnek,
Egy percz multával oszt' újra hajrá neki !...
Azaz hogy nem mennek biz' ők se be, se ki.
Mert csak tologatják őket elő- s hátra
Öt perczig... tiz perczig... no ez mégse járja.
Fáznak is, bár bunda vagyon quantum satis,
S bár marokra fogják a tajtékpipát is.

Végre mégis bátyánk megnyugodva ül le,
Mert a vasmasina újra neki düle,
Szaladásnak ered, sőt robogva vágtat ...
... Vaj' mitől vadult meg e lelketlen állat ?

Jó egy negyed mulva újra megállanak ;
Jaj csak aztán itt is ne tologassanak !
Ne félj Feri bátya, nyugton lehetsz ettül,
Hosszan áll a vonat, még csak meg se rezdül.
Ej, de ha mindenütt ily sokat időznek,
Számukra ma otthon hiába is főznek ;
Vajjon mi is a baj, hogy ily soká állnak ? ...
Fagyos ablakon át de semmit se látnak.
«Majd megnézem tüstént» — szóla Feri bátya.
S a kupé ajtaját dühösen felrántja.
Körülnéz ... egyszerre kétfelé pislantva,
Ámde stációnak se hire se hamva.
Van ellenben vaggon, annyi hogy temérdek,
Mint fák az erdőben, alig-alig férnek.
Bátyámék csak néznek ; de hát hol is vannak ?
Vaj' ki légyen a megmondhatója annak !

Végre jön egy bakter, de az rájok mordul :
«Mit csinálnak itten ?» — kérdi őket zordul.

«Már hogy mit csinálunk ? ? Hát utazunk haza !»
Felel rá a bakter, azaz nevet «Haha !!
Ezen a vonalon pasasok nem járnak,
Hacsak mint az urak, ily furán nem járnak.
Most mehetnek *gyalog* vissza Kőbányára,
Elérhetnek oda ippeg éceczakára.»
«Azt az árgyélusát, hol vagyunk hát, mondja !»
«Új-Kőbányán, s gyüttek *rezolva* vagonyba'.
Maguk nyitották ki úgy-e Budapesten ?
Baktathatnak hát most itt a pályatesten.
És most kipakolni frissen, oszt' jó utat !»
Szól a zord vasbakter s visszafelé mutat.

Néhai Lóth visszanézve Sodomára,
Egyszerre ott maradt sóbálványnya válva.
Az a csoda méltó párja ez esetnek :
Tudnillik hogy ezek sóvá nem lettenek.
Dermedten álltak ott egymásra bámulva,
Végre Feri bátya egy kis idő mulva
Szörnyü átkot bömböl, jobban mondva sír el,
Vetélkedvén ama bolond király : Learrel,
Hogy minden vasútast így meg amúgy csapjon
A mennydörgős, tüzes istennyila agyon !

Lassan bár, de mégis végre észre térnek,
S neki még egyszer az átkozott szekérnek :
Hogy a sok pik-pakkot kiszedjék belőle ...
... S aztán lesunyit fejfel mindhármán előre !

Elöl Feri bácsi nagy dörmögve ballag,
Most roskad igazán a nagy batyu alatt :
Pipa, bunda, kuffer s egy nagy czukorsüveg,
Balkarjában pedig négy lekváros üveg.
«Mert *hecsepecs* nélkül haza se merj nézni !»
Igy parancsolá meg otthon Örzse néni.

A bíró meg egy nagy hajás babát czipel ;
Messziről nem tudni : ki megy ott és kivel,
Mert úgy látszik, hogy egy *nagy* kisasszony vezet
Kézen fogva egy kis pirinyó gyereket.
Nótárosnak vinni : elég vón' a hasa,
Ámde szép hasáért őt se várják haza.
Többek közt egy hinta-lovat visz fiának ...
Im ez képe eme dicső karavánnak.

S vasuton így gyalog végre éjszakára
Beér Kőbányára szegény három pára,
Ott aztán reggelig rostokolva szépen,
Szidták a zónát meg Barosst is merészen.
Közbe esküvel egy nagy fogadást tettek :
Hogy híre nem megy e szomorú esetnek ;
Én azonban ime, mégis mindent tudok,
Mert mit hárman tudnak : már az nem is titok.

Otthon Feri bátyót fogadják méreggel :
«Hogy mersz jönni te lump este helyett reggel ?»
Ő váltig állítja : — vaj' hitelre talál ? —
«Tyűh! Nagy karambol volt, majdnem emberhalál.»
«Jól van, jól, csakhogy az én lekvárom itthon!» ...
Feri bácsi köhent s káromkodik titkon.

Szelei Sás.

Mindenre elkészülve.

Kérő. Aztán meg vegye figyelembe nagysád házassági ajánlatomnak azt az előnyét is, hogy atyám törvényszéki elnök, a ki, ha válásra kerül a sor, gyorsan lebonyolittatja válóperünket.

Megfelelt.

Tulpenthal ifiúr kiment az apja kapásaihoz s ott leereszkedőleg megszólít egy embert :

— Hallja, János, kend nem jól kapál !

— Ugyan ne beszéljen Mojsi ifiúr, maga azon a zsinigre kötött tükrön, a mit az orrára bidgyesztett, fordítva látja az egész világot.

Furcsa felfogás.

— Látod-e, milyen szép új ruhám van ?
— Látni látom, de biz az nem lehet új, pajtás.
— Nem új ? Hiszen ma reggel hozták a szabótól !
— Azt mind elhiszem ; de te is tudhatnád, hogy semmi sem új a nap alatt.

Kedélyes mindhalálig.

Egy kifogyhatatlan kedélyü agglegény halálos ágyán oda szólt jelenlevő orvosához és ügyvédjéhez, hogy teljesítsék utolsó kívánságát : húzzák el a fal mellől az ágyát a szoba közepére, azután foglaljanak helyet ágya mellett, egyik a jobb, másik a bal oldalán. Orvos és ügyvéd teljesítik a beteg kívánságát, aztán csudálkozva kérdik tőle :

— Mire való ez az intézkedés ?

— Hogy úgy haljak meg, mint Krisztus (két lator között), — felelt a haldokló és kiadta lelkét.

Kerülő uton.

Megdöglött a juhász kutyája, a Bodri. Holt hírére hallván (falu helyt a kutyáknak is van hirök) kérdi valaki a juhász fiától :

— Talán agyon ütöttétek a Bodrit ?

— Nem biz azt, megdöglött szomjan.

— Hogy lehet az, hiszen itt a viz nem messzire ?

— Igen, de nem volt neki mire innia.

Tulságos ovatosság.

Gy. városban két kisasszony Fillérvári kíséretében végig sétált a városon. Midőn az utolsó házhoz értek, az egyik kisasszony megszólal:

— Talán tovább is mehetnénk még?

— Kérem nagysádtokat, — válaszol az udvarias Fillérvári, — ne tessék tovább menni, mert a szomszéd községben marhavész uralkodik.

Influenzás időben.

Orvos. Vigasztalódjék, uram, csak urak és okos emberek esnek influenzába!

Beteg. Orvos úr, úgy látszik, egyik se!

Kétes értékű magyarázat.

Kohn Jónás ügyvédjelölt arról volt híres a vármegyében, hogy a legkisebb sértést sem hagyta megtorlatlanul s «ügyeit» karddal vagy pisztolylyal — az mindegy, — de lovagias uton szokta elintézni. Ez a vérengző természetű úr egyszer csak hallja, hogy Hajas nevű kollegája úgy nyilatkozott felőle egy társaságban, hogy ő nem valami okos ember.

Kohn erről a sértésről értesülve, az ügyet «lovagiasan» elintézendő, maga mellé vett két tanut s felkereste Hajast.

— Uram, azt hallottam, hogy egy társaságban, a hol engem okos embernek mondtak, ön éppen az ellenkezőjét vitatta. Ezért én lovagias elégtételt kérek.

— Igen sajnálom, Kohn úr, — felelé Hajas, — de önnek tévedni kellett a személyben, mert én soha sem voltam még olyan társaságban, a hol azt állították volna, hogy ön okos ember, s ennél fogva én az ellenkezőjét sem vitathattam. Ha tetszik, ezt írásban is kiadom.

Miután Kohn ezt a nyilatkozatot írásba foglaltatta, segédeivel az ügyet befejezettnek jelentette ki.

Kis hirdetés.

«Gazdaasszony kerestetik; néma kétszeres fizetésben részesül.»

Komikus orvosi biztatás.

Dr. Lápisz, valahányszor meglátogatja a lábbajos Kátainét, mindannyiszor ily szavakkal oszlatja el bajának reménytelenségét:

— Csak nagysád ne szóljon semmit! Mit mondjon akkor a szegény Béreiné, a ki talán soha sem nyeri vissza kezének épségét.

Később a kézbajos Béreinét látogatja meg és, nem tudván, hogy e két páciense ismeri egymást, a panaszkodó Béreinét imígyen vigasztalja:

— Csak nagysád ne szóljon semmit, örüljön, hogy csak ilyen csekély baja van; látná csak szegény Kátainét, milyen nyomorék a lábára!

Véletlenül a két barátnő betegsége alatt Béreiné meglátogatja Kátainét és természetesen beteg állapotukról folyik a társalgás s Béreiné többi közt elmondja, hogyan biztatja őt orvosa. Mire Kátainé hahotába tör ki.

— Hiszen ő meg a te bajod veszélyességét tárja mindig ijesztő alakban elém, hogy vigasztaljon velem.

Vagy — vagy.

— Vagy beszéljen kend, vagy hallgasson! Ha beszél kend, fogja be a száját; ha nem beszél, akkor hallgasson.

A dob-utczából.

— Holottál, o Feinknopf Száli miljen szerenesét sináljo, elveszi ütét o Kohn doktor?

— Pakatell! oz enjém Régikámat is elveszi edj kon-doktor.

A halál iróniája.

A halál jelentést tett az Úrnak az emberiség rengeteg szaporodásáról.

— Ott van a cholera, influenza, diphteritis, és a többi szolgád.

— Uram, azok megteszik a magukét, de nem bírnak a roppant anyaggal.

— Nos hát mit kívánsz?

— Kettőztesd meg, Uram, az orvosok számát!

Őszintén.

Tanitó. Hát az édes apádat hogy hívják, fiam?

Nebuló. Én apám uramnak hívom, anyám asszony meg vén bolondnak.

Paraszt észszel.

Tökkel ütött fejü szolga volt István. Egyszer ura elküldte heringért. Soká oda maradt, s a küldő már türelmetlenkedett, hogy nem jön. Kitekint az előszobába, hát látja, hogy István kényelmesen heverészik.

— Nos nem hozott kend heringet, István? — kérdi boszusan az ura.

— De kérem alássan, hozni hoztam volna én, hanem nagyon szagos volt az átkozott, hát elhajítottam.

Orvosi rendelet.

Orvos. Mindenek fölött nyugalmat ajánlok Önnek.

Beteg. Az lehetetlen, akkor válnom kellene a feleségtől.

Feltalálta magát.

— Ah, Máli kisasszony, ha tudná, mennyire imádom!

— Sajnálom, hogy én is nem mondhatom ugyanazt önről.

— Mondhatná biz azt, kisasszony, de akkor ép úgy füllentene, mint én.

A kutyaadó behozatala után.

Két kortes találkozik egymással.

— Komám, hány czaballó van kendteknél? — kérdi az egyik.

— Nálunk százkilenczven van.

— Nem lehet a' komám, nálunk több van, oszténg mégis csak százötven van.

— De biony úgy van a', százhuszan vagyunk lelkes állatok, hetven meg kutya, mer' tudja komám, most már az is adófizető, hát dukál neki a voksz!

Talpraesett válasz.

Egy takarékoságáról híres püspök meglátogatta — megyei körútja alkalmával — egy szegény javadalmazásu falusi lelkészét. A lelkész fel akarta használni az alkalmat, hogy püspökének értésére adja jövedelmének csekélységét. Midőn tehát a püspök beszéde végén fölemlítette, hogy milyen jó levegő van itt falun, közbe szólt a plebános:

— Igaz, Méltóságos Uram, a levegő nagyon jó, csak-hogy nincs hozzá mit enni.

A ki szószerint fordít.

Nagy Mihály uram megvizsgáltatta magát egy bécsi orvossal.

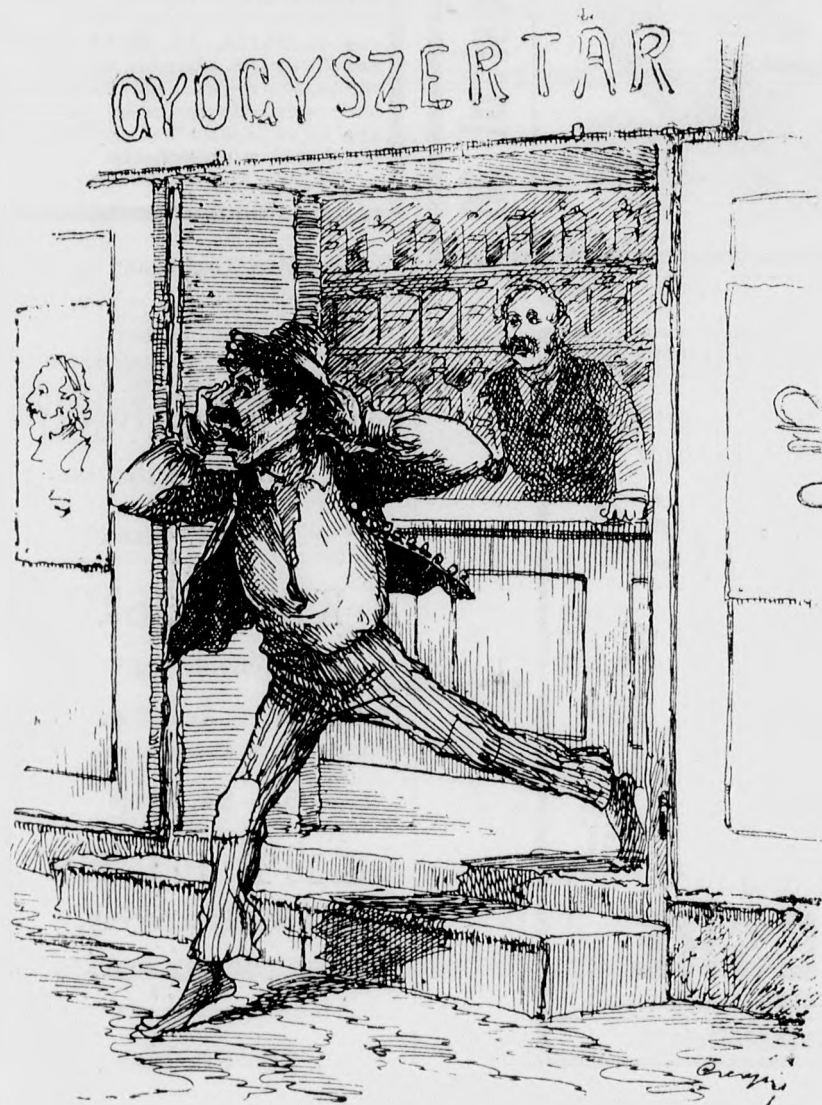
— Sie haben eine grosse Krankheit im Anzuge (= nagy betegsége van készülóban).

Nagy Mihálynak sem kellett több, haza siet és hamarosan ruháit ledobja magáról.

— Megbolondultál, hogy minden ruhát letépsz magadról? — rémüldözik a felesége.

— Meg kell szabadulnom ettől a ruhától, mert azt mondta az orvos, hogy ebben lakik a betegségem.

Czigány fufang.

A s—i gyógyszerertárba bevetődött egy czigány s hideg-lelés ellen kért orvosságot.

— Keserű ám nagyon az orvosság, kibirja-e? — kérdi tőle a gyógyszerész.

— Kibirom én, kibirom, — felel a czigány bátran. Mikor azonban megitta a keserű orvosságot, rémitő fájdalommal kezd elordítani:

— Jáj, nem birom ki, jáj nem birom ki! — s elszaladt anélkül, hogy az orvosság árát megfizette volna.

Megemberelt kutya.

— Ez az a kutya, a melyik tavaly olyan kicsi volt?

— Ez ám, a pimasz.

— No lám, hogy megemberesedett!

A legtöbb kutya azért ugat, hogy csontot dobjanak neki.

Isten, az angyal és az ördög összeállottak, mindenik adott valamit a magából és megalkották az asszonyt.

A leányfő olyan, mint a könyv, mely csak most került ki a nyomdából: bekötésre vár.

A pénztárnok lezárja a számadást, a számadás lezárja a pénztárnokot: így hozza magával a viszonyosság.

A hamisság: nagy bankó. A szegény embert könnyen megcsípi vele.

Imre.

Történelmi órán.

Tanár. Mikor jöttek a törökök először Magyarországra?
Diák. Kérem, én akkor beteg voltam.

Budapest, K. B. Az első kérdésre határozott igennel válaszolunk; a másodikra se mondunk nemet, bár a viszonyokat ismerve valószínűbbnek tartjuk az igennél. Mindenesetre tessék bekopogtatni vele a mérvadó helyeken. Sok szerencsét hozzá! A melléklet a jövő számra marad. — *Dr. Penecillus.* De bizony kért, még pedig a tavalyi címre; de úgy látszik, nem vette komolyan, különben nem feledkezett volna meg róla olyan hamar. Adomái közt van néhány használható; de kissé sokat foglalkozik az állatokkal az emberi nem rovására. — *Vác, S—i.* Egyikök a személyeskedés terén mozog, a hova nem követhetjük. A többi jobbnál jobb. — *S.-A.-Ujhely. G. M.* Valamennyi helyet kap. — *Szabadka.* Legközelebb besegítjük, még pedig képpel. — *Budapest, H. K.* A versekből válogatunk, az adomák válogatottak. — *Budapest, M. A.* Eltalálta, van köztük régi is, de új is, melyeknek szívesen szorítunk helyet jövőre is; a műfordításokat azonban másutt értékesítjük. — *Eger, G. S.* Jönnek, mennek, csak hogy előbb teljes nevét kellene ismernünk. — *Szatir.* Nem nekünk valók, a többit előbb látunk kellene. — *Budapest, L. H.* Egyik is, másik is jó; de csak az egyik új, — *H—th.* Egyiket sem közölhetjük.

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos.*
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: BARÓTI LAJOS.

A képeket horganyba edzi: FREUND.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep

Saját készítményű mindennemű vonó-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brauswetter János
Szegeден, Ca. és kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főltalálója
a remontoir inga-óráknak,
stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

A **Franklin-Társulat** kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

BURNS RÓBERT

KÖLTEMÉNYEI.

Fordította

LÉVAY JÓZSEF.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

A KÖLTŐ ARCZKÉPÉVEL.

Ara füzve 3 frt. — Díszkötésben 3 frt 60 kr.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány (ártalmatlansággért jótállás), orvosi tekintélyek és szaklapok által megbeszélve és különösen ajánlva. Tuzatonkint 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. **Capotes Americains** testja 2 frt. **Sajeti Sponges** női óvszerek, Prof. Lister módszere, testja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok. Pelyporus arantage** 1 frt 50 kr. Ujonnán javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Valódián csak

Feitel Lipótnál

kapható, **Wien I., Kärnthnerstrasse Nr. 63 U.** cs. k. kereskedelmi törvénytől bejegyzett cég és **Páris, 13. Rues petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

A „**Franklin Társulat**“ kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható

Jósika Miklós regényei.

Uj olesó kiadás.

81—82. füzet.

A KÉT MOSTOHA.

Történelmi regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

83—84. füzet.

KÉT ÉLET.

Szesélyes regény.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

85—86. füzet.

A VÉGVÁRIAK.

Regény Bethlen Gábor fejedelem korából.

II. kiadás. — Ara füzve 1 frt.

Sisyphus munkája.

Regény. — Irta Csiky Gergely.

Ara füzve 1 frt.

Az Atlasz-család.

Regény.

Irta: **Csiky Gergely.**

Ara füzve 2 frt.

KANITZ FERENCZ ÉS TÁRSA

szepességi vászonraktára
menyasszonyi kelengyék gyára, a
Budapest IV., Hatvani-utca 11.

alatti jóval megnagyobbított, látványosságot képező helyiségében
dus választékban kaphatók a legnehezebb minőségű **szepességi,**
rumburgi, kreasz, hollandi, irhoni és sziléziai vásznak,
szepességi és dupla damaszt asztalneműek.

Legnagyobb raktár kész **női-, férfi- és gyermek-fehéreneműek-**
ben. — Minden e szakmába vágó rendelmény a leggyorsabban esz-
közöltetik, mert a műhely a házban van. — Nagy választék
ágyhuzatok és paplanokban.

! Ujdonságok kávé-terítékekben !

A téli időnyre szükséges **meleg szövött és kötött áruk, bar-**
chettek, flanel- Különlegességek angol és francia battiszt
lek stb. stb. **és len-zsebkendőkben.**

!!! Ujdonság! Szepességi siffon!!!

THEDO tanár-féle

szakálhagyma

legjobb és legbiztosabb szer szép
szakálnövés előidézésére!

Bámulatos gyorsan mozdítja elő a szakálnövést,
ugy hogy még 16 éves ifjak is rövid idő alatt teljes
és erős szakált és bajuszt nyerhetnek használata foly-
tán, mely tényt ezer és ezer elismerő irat bizonyítja.

Igen tisztelt gyógyszerész Úr!

Budweis.

Megvallom Önnek, hogy úgy mint minden hasonló szert a
szakálhagymát is vásári lármának tartottam, mignem vélet-
lenül egyik barátom eseténél annak előnyös hasznáról magam-
nak meggyőződést szereztem; miért is felkérem Öt, hogy az
ide csatolt összegért ezen kitért hagymából egy csomaggal
számomra is küldeni sziveskedjék. **Michur A. m. p.**

Tek. Fürst József gyógyszerész úrnak Prágában.

A szakálhagyma joggal nevezhető csudaszernek mert alig
négyheti használat után örvendő tapasztalom, hogy rég óhaj-
tott vágyam végre teljesedésbe fog menni. Kérem stb.

Teschen, 1891 márczius 13-án. **Glindra Venczel, órás.**

Egy csomag ára 1 frt és 2 frt 10 kr.

Főraktár Budapesten: Török József gyógyszerárán
Király-utca 12. sz. Pozsony: Erdy J. gyógyszerésznél.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent
és minden könyvárusnál kapható

VIG ÓRÁK

ELBESZÉLÉSEK, TÁRCZÁK.

Irta

BERCZIK ÁRPÁD.

Ára füzve 1 frt 20 kr.

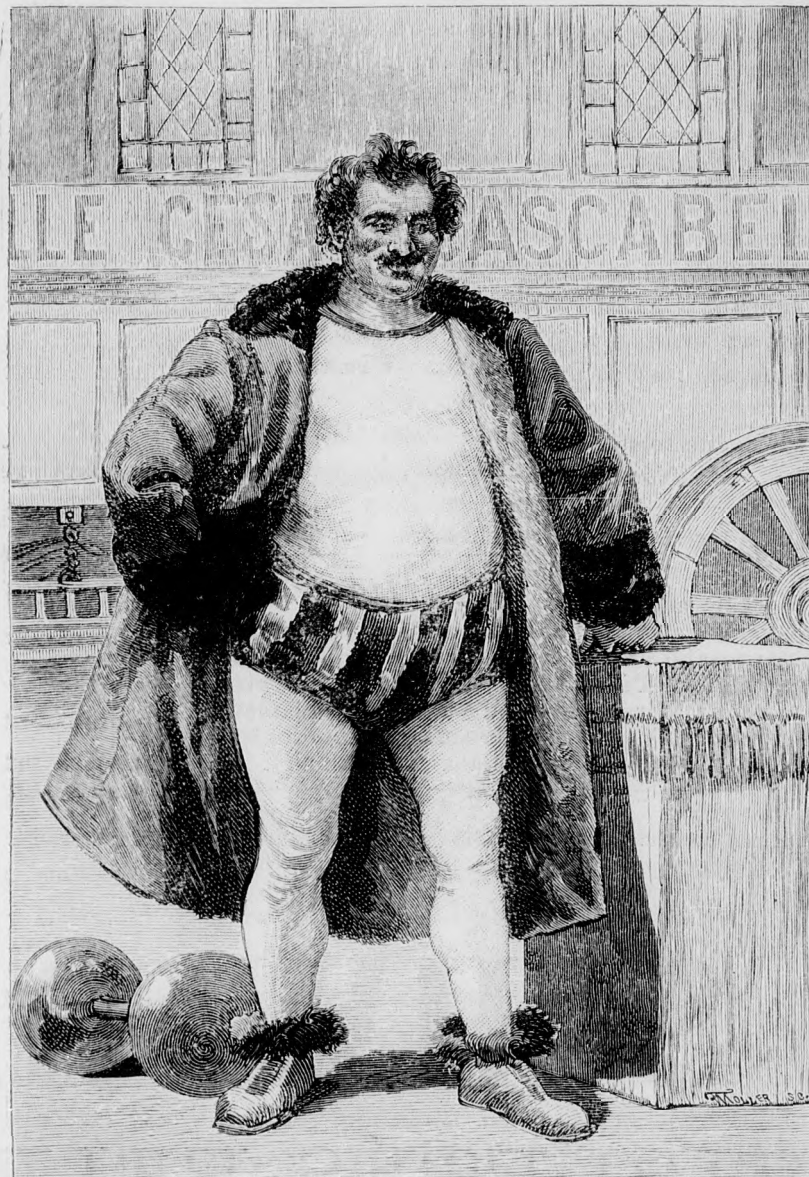
Tartalom: Leány! — Ottl. — A báránka. — Hogy
töltötte napjait az öreg úr? (Emlékjegyzetek Deák Ferencz-
ről.) — Szól a madár! — A bús magyar. — Egy pesti ház. —
A commisió. — Virginia. — Az a bizonyos «egy» ruha. —
A fehér rókák. — A mandátum. — Először a színházban. —
Jó bor. — Az első látogatás. — Ügyetlen udvarló. —
A hődrémes kabát. — A kölcsönkérők. — A grajzler. —
A beteg diák. — Egy szakáll története.

A Franklin-Társulat kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvárusnál kapható

VERNE GYULA

Cascabel Caesar

REGÉNY.

Francziából fordította: Huszár Imre.

84 képpel.

Ára füzve 2 frt 50 kr.

Vászonba kötve 3 frt.

ÉVA LEÁNYAI.

HÉT TÖRTÉNET.

Irta

VADNAI KÁROLY.

KIADJA A KISFALUDY-TÁRSASÁG.

Ára füzve 1 frt 20 kr. — Díszkötésben 1 frt 60 kr.

Tartalom: Bevezetés. — Az őrangyal. — Lili comtesse. — Az asztalfiók nagy
titka. — A szörnyeteg. — A játékszer. — A kain-jegyek. — A «paradicsom»-ban.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknel árkedvezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrende-léseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba kü-lendők. Ajánlva is lehet a leveleket kü-ldeni. A beérkezett levelek csakis a hir-de-tési nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérdéseknél a válasza-ról levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., Váci utca 10. szám alatt.

6. SZ. 1892.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Február 7.

K. Béla urnak!

Beccses kívánsága szerint az «**Urambátyám**» utján van szerencsém értesíteni: hogy a megbeszélte ügy a lehető leg-jobb stádiumban van. — A választási mozgalmak foly-tán némi halasztást szenved ugyan az elintézés, — méltóztassék azonban teljeesen nyugodt lenni az eredmény iránt. Én a magam részéről mindent elkövetek a siker érdekében. Kiváló tisztelettel 426

P. József.

Térképek!

Kitünő térképeket adok el könyvtárak és műbarátok részére, a legjutányosabb áron. Szíves vételi ajánlatok «**Tér-kép**» czim alatt az «**Uram-bátyám**» hirdetőhivatalába intézendők. 412

Birtok-vétel

A főváros közelében keresek egy gazdasági épületekkel kel-lőleg ellátott földbirtokot, azonnali megvétel czéljából. A birtok értéke 70—80 ezer frt lehet, mely összeget a birtok átvétele után készpénzben rögtön kifizetni hajlandó va-gyok. A birtoktest tüzetes le-írásával ellátott szíves eladási ajánlatok az **Urambátyám** hirdető-hivatalába «**Birtok-eladás**» czim alatt *mielőbb* beküldendők, hogy a közelgő tavasz beálltáig a birtokot megvehessem. 424

Titkári

állást elvállal egy nőtlen, szakképzett férfi, a ki minden tekintetben megfelel ily bizal-mas állásra. Szíves ajánlatok az «**Urambátyám**» hirdető-hivatalába intézendők. 417

Zongora-

órákat ad és a francia nyelvből alapos oktatást nyújt egy férjes nő, a ki főleg a francia nyelven való társalgásra is ajánl-kozik. Czimét az «**Uram-bátyám**» hirdető - hivatala adja tudomásul. 390

Külföldi

használt régi bélyegeket, egész gyűjteményeket is, jó áron megvesz egy műbarát. — Az eladók szíveskedjenek ajánlataikat czimükkel ellátva *Bélyeggyűjtemény* jelige alatt az «**Urambátyám**» hirdető-hivatalába intézni. 398

Eladó ház!

Budán, a várban, a belügy-ministerium, pénzügyminis-terium, az egyetemi és állam-nyomda, a Nándor-kaszárnya, az I—III. ker. kir. járásbíró-ság és a várbeli főpostahiva-tal közvetlen közelében, egy nagy emeletes ház, melyben kitünő forgalmú vendéglő-üz-let és fűszerkereskedés is van, 50,000 frtért **azonnal eladó**. Szíves vételi ajánlatok **Buda-vár** czim alatt az «**Uram-bátyám**» hirdető - hivatalába intézendők. 422

Édes Pistám!

Fogadd legőszintébb, szívből eredő baráti köszönetemet, irányomban tanusított leköte-lező szíveskedésért. Nagyon örvendek, hogy kedves szüleim kiengesztelted irántam, s én legelső kötelességemnek

tartom most már, hogy sze-mélyesen is jóvá tegyek min-den. A jövő hét folyamán okvetlenül elmegyek az öre-gekhez; addig is azonban, ha esetleg találkoznál velök, légy szíves ujólag békítő módon eljárni, hogy annál eredmé-nyesebben járhassak majd én el. Ujólag legőszintébb kö-szönetemet kifejezve, szívem-ből üdvözöllek. **Gézád.** 425

Monoron,

Budapesttől egy órányi tá-volságra, egy szép ház gyü-mölcs- és ákáczfákkal, sza-bad kézből nagyon jutá-nyos árért eladó. A **zóna-tarifa** behozatala folytán alig néhány krajczárért a fővárosból Monorra lehet utazni, a hol tudvalevőleg **vasuti állomás** is van. — Bővebb értesítést ad az «**Urambátyám**» hirdető-hi-vatala. 391

SCHWARZ GYULA

HIRDETÉS-FELVÉTELI IRODÁJA,

Váci-utca 10. BUDAPEST, Váci-utca 10.

Minden bel- és külföldi hirlap számára szigoruan az árszabály-szerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. A „Bolond Istók” és az „Urambátyám” kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik. Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapok-ról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.